

Brusel 20. června 2018
(OR. en)

10335/18

Interinstitucionální spisy:
2017/0251 (CNS)
2017/0249 (NLE)
2017/0248 (CNS)

FISC 266
ECOFIN 638

POZNÁMKA

Odesílatel: Předsednictví

Příjemce: Rada

Č. dok. Komise: 12882/17 FISC 213 ECOFIN 788 IA 151 - COM(2017) 569 final
12881/17 FISC 212 ECOFIN 787 IA 150 - COM(2017) 568 final
12880/17 FISC 211 ECOFIN 786 IA 149 - COM(2017) 567 final

Předmět:

- Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o harmonizaci a zjednodušení určitých pravidel v systému daně z přidané hodnoty, a která zavádí konečný systém zdanění obchodu mezi členskými státy
- Návrh prováděcího nařízení Rady, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o některá osvobození od daně pro plnění uvnitř Společenství
- Návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o certifikované osoby povinné k dani

= obecný přístup

I. ÚVOD

1. Dne 4. října 2017 vydala Komise v souladu se svým sdělením ze dne 7. dubna 2016 o akčním plánu v oblasti DPH – Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí (akční plán v oblasti DPH)¹ tyto tři legislativní návrhy:

¹ COM(2016) 148 final. Viz též:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/action_plan/index_en.htm

- i) návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES (směrnice o DPH), pokud jde o harmonizaci a zjednodušení určitých pravidel v systému daně z přidané hodnoty, a která zavádí konečný systém zdanění obchodu mezi členskými státy²;
 - ii) návrh prováděcího nařízení Rady, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o některá osvobození od daně pro plnění uvnitř Společenství³, a
 - iii) návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o certifikované osoby povinné k dani⁴.
2. Tyto tři legislativní návrhy vydané v reakci na závěry Rady ze dne 8. listopadu 2016 o zlepšení stávajících pravidel EU v oblasti DPH týkajících se přeshraničních plnění obsahují tato krátkodobá zlepšení („záplaty“) stávajícího systému:
- i) zjednodušení a harmonizaci pravidel týkajících se režimu konsignačního skladu;
 - ii) identifikační číslo pro DPH pořizovatele se stává hmotněprávní podmínkou pro osvobození dodání zboží uvnitř společenství od DPH;
 - iii) zjednodušení u plnění v řetězci v zájmu posílení právní jistoty a
 - iv) harmonizaci a zjednodušení pravidel prokazování přepravy zboží uvnitř Společenství pro účely uplatnění osvobození od DPH.

Komise především navrhla, aby se zjednodušení uvedená výše v bodech i), iii) a iv) uplatnila, pouze účastní-li se plnění certifikované osoby povinné k dani (nový koncept definovaný v návrhu Komise).

² Dokument 12882/17.

³ Dokument 12881/17.

⁴ Dokument 12880/17 (který byl později pozměněn legislativním návrhem obsaženým v dokumentu 14893/17 tím, že do tohoto nového návrhu na změnu nařízení č. 904/2010 byla začleněna ustanovení týkající se „certifikované osoby povinné k dani“).

3. V bodě 7 závěrů z 8. listopadu 2016 Rada podotkla, „že jakékoli legislativní iniciativy by v těchto oblastech měly být řešeny v kontextu práce na konečném systému DPH a v rámci prvního legislativního kroku případně uskutečňovány postupně; zároveň by neměly Komisi bránit v dodržení očekávaného harmonogramu prací v této oblasti“.
4. Proto Komise v těchto legislativních návrzích vedle „záplat“ stávajících pravidel dále rozvinula myšlenku postupně zavést konečný systém. Jako první krok byly navrženy tzv. pilíře konečného systému (viz článek 402 legislativního návrhu na změnu směrnice o DPH), podle nichž by byla přeshraniční dodání zboží a poskytnutí služeb daněna v členském státě určení, přičemž daňovou povinnost by měl zpravidla nést dodavatel.
5. Aktuálně platný článek 402 směrnice o DPH předpokládá, že současný přechodný systém DPH bude nahrazen konečným režimem založeným na zásadě zdaňování dodání zboží nebo poskytnutí služby v členském státě původu. Nové znění uvedeného článku, jak je navrhuje Komise, by přechodný systém DPH pro obchod mezi členskými státy nahradil konečným režimem založeným na zásadě zdaňování dodání zboží nebo poskytnutí služby v členském státě určení.
6. Stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru a Evropského parlamentu k těmto legislativním návrhům dosud nebyla vydána.

II. SOUČASNÝ STAV

7. Během jednání o tomto „záplatovacím“ balíčku považovaly členské státy za vhodné a nutné, aby ustanovení těchto návrhů Komise, která se týkají certifikované osoby povinné k dani, byla projednávána v rámci legislativních návrhů o technických podrobnostech konečného systému DPH, které Komise předložila 25. května 2018. V této souvislosti proto bylo v zájmu rychlého pokroku a vyřešení důležitých otázek v oblasti DPH vhodné a nezbytné dosáhnout pokroku v práci na ústředních prvcích návrhů Komise týkajících se „záplat“ systému DPH s tím, že zbývajícími částmi návrhů týkajícími se certifikované osoby povinné k dani bude nutné se dále zabývat v kontextu legislativních návrhů upravujících podrobnosti konečného systému DPH.

8. Po zasedáních Výboru stálých zástupců konaných ve dnech 14. června 2018⁵ a 20. června 2018⁶ navíc předsednictví konstatovalo, že všechny delegace i Komise jsou v duchu kompromisu s to souhlasit s tím, aby byl článek 402 směrnice o DPH z kompromisního znění vypuštěn a projednán v kontextu legislativních návrhů upravujících podrobnosti konečného systému DPH. Předsednictví tudíž konstatovalo, že v rámci této změny je většina členských států s to podpořit všechny čtyři „záplaty“.
9. Ukázalo se však také, že všechny delegace včetně Komise jsou s to akceptovat kompromisní znění vypracované předsednictvím s výjimkou ustanovení týkajících se mechanismu sdílení nákladů (článek 137a a bod odůvodnění 7a pozměňující směrnice o DPH), což je jediná klíčová nevyřešená otázka, popsaná v části III této poznámky, která není přijatelná pro řadu členských států a nemůže ji podpořit ani Komise.
10. S ohledem na uvedené skutečnosti a na základě dvoustranných kontaktů s delegacemi po zasedáních Výboru stálých zástupců konaných ve dnech 14. června 2018 a 20. června 2018 činí předsednictví další pokus o dosažení obecného přístupu Rady k tomuto balíčku. Nejnovější kompromisní znění „záplatovacího“ legislativního balíčku k DPH je obsaženo v příloze této poznámky. Článek 137a a bod odůvodnění 7a jsou s ohledem na jednání ve Výboru stálých zástupců ponechány v hranatých závorkách.

III. KLÍČOVÁ OTÁZKA – PODROBNÉ VYSVĚTLENÍ

Mechanismus sdílení nákladů – osvobození od daně pro nezávislá seskupení osob usazená v jednom členském státě (článek 137a směrnice o DPH, bod odůvodnění 7a pozměňující směrnice)

11. Klíčová otázka, která zůstává stále nevyřešena, je, zda by do textu měla být zahrnuta „pátá záplata“ (mechanismus sdílení nákladů).

⁵ Dokument 9822/18 FISC 253 ECOFIN 580 LIMITE.

⁶ Dokument 10204/18 FISC 263 ECOFIN 628 LIMITE.

12. Některé delegace opakovaně žádaly, aby byla v rámci celkového kompromisu ohledně tohoto balíčku do kompromisního znění předsednictví doplněna další změna směrnice o DPH spočívající ve vložení článku 137a.
13. Tento nový článek 137a by v podstatě obsahoval pravidlo – spolu s patřičnými zárukami proti narušení hospodářské soutěže –, které by dalo členským státům možnost stanovit osvobození od DPH pro nezávislá seskupení osob, jež sdružují své služby a jejichž členové spolu sdílejí náklady.
14. Některé delegace uvedly, že by takovéto nepovinné pravidlo bylo přijatelné, pouze pokud by bylo doprovázeno náležitým ustanovením ohledně „územní působnosti“ (čl. 137a odst. 2), které by působnost tohoto nepovinného mechanismu sdílení nákladů omezilo pouze na nezávislá seskupení osob a jejich členy usazené na území členského státu, jenž této možnosti využívá.
15. Tyto delegace jsou toho názoru, že by toto omezení bylo zdůvodněno potřebou zajistit správné a jednoznačné uplatňování těchto pravidel pro sdílení nákladů dotčenými osobami povinnými k dani i správci daně a zabezpečit účinnost daňového dohledu vůči rizikům daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu. Současně by toto omezení zachovalo zdaňovací práva členských států, které se rozhodly této možnosti nevyužít.
16. Na zasedáních Výboru stálých zástupců konaných ve dnech 14. června a 20. června 2018 však některé delegace stále nebyly s to s vložení článku 137a do směrnice o DPH souhlasit, přičemž uváděly, že toto ustanovení nebylo předmětem posouzení dopadů provedeného Komisí, jelikož článek 137a ani bod odůvodnění 7a nebyly součástí původního legislativního návrhu.
17. Na zasedání Výboru stálých zástupců konaném dne 20. června 2018 navíc Komise uvedla, že je proti vložení článku 137a do kompromisního znění předsednictví.

IV. DALŠÍ POSTUP

18. Předsednictví vzhledem k výše uvedeným skutečnostem doufá, že Rada bude s to v duchu kompromisu klíčovou otázku uvedenou v části III této poznámky vyřešit.

 19. Rada se vyzývá, aby:
 - vyřešila klíčovou otázku uvedenou v části III této poznámky a
 - na základě kompromisního znění obsaženého v příloze této poznámky dosáhla dohody ohledně obecného přístupu k těmto návrhům právních aktů za účelem jejich přijetí po obdržení stanoviska Evropského parlamentu a po revizi právníky-lingvisty.
-

NÁVRH

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o harmonizaci a zjednodušení určitých pravidel v systému daně z přidané hodnoty[, a která zavádí konečný systém zdanění] pro obchod mezi členskými státy

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu⁷,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁸,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

⁷ Úř. věst. C, , s. .

⁸ Úř. věst. C, , s. .

- (1) V roce 1967, kdy Rada prostřednictvím směrnic Rady 67/227/EHS⁹ a 67/228/EHS¹⁰ přijala společný systém daně z přidané hodnoty (DPH), byl učiněn závazek zavést konečný systém DPH, který bude v celém Evropském společenství fungovat stejně jako v rámci jednoho členského státu. Protože pro takový systém nebyly nastaveny politické ani technické podmínky, když byly koncem roku 1992 zrušeny daňové hranice mezi členskými státy, byl v oblasti DPH přijat přechodný režim. Aktuálně platná směrnice Rady 2006/112/ES¹¹ stanoví, že tato přechodná pravidla musí být nahrazena konečným režimem.
- (2) V souladu se svým akčním plánem v oblasti DPH¹² předložila Komise návrh stanovující prvky konečného systému DPH pro přeshraniční mezipodnikový (B2B) obchod mezi členskými státy, vycházejícího ze zásady zdanění přeshraničních dodání zboží v členském státě určení.
- (3) [...]

⁹ První směrnice Rady 67/227/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (Úř. věst. 71, 14.4.1967, s. 1301).

¹⁰ Druhá směrnice Rady 67/228/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Struktura a způsoby použití společného systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 71, 14.4.1967, s. 1303).

¹¹ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

¹² Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o akčním plánu v oblasti DPH – Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí (COM(2016) 148 final ze dne 7. dubna 2016).

- (4) Rada ve svých závěrech ze dne 8. listopadu 2016¹³ vyzvala Komisi k provedení určitých zlepšení v unijních pravidlech DPH pro přeshraniční plnění, pokud jde o úlohu identifikačního čísla pro DPH v kontextu osvobození dodání zboží uvnitř Společenství od daně, režim konsignačního skladu, plnění v řetězci a důkaz o přepravě pro účely osvobození plnění uvnitř Společenství od daně.
- (5) Vzhledem k tomuto požadavku a skutečnosti, že zavádění konečného systému DPH pro obchod uvnitř Unie potrvá několik let, jsou tato zvláštní opatření k harmonizaci a zjednodušení některých pravidel pro podniky vhodná.
- (6) Režimem konsignačního skladu se označuje situace, kdy v době přepravy zboží do jiného členského státu dodavatel již zná totožnost pořizovatele zboží, jemuž bude zboží dodáno v pozdější fázi po ukončení přepravy zboží v členském státě určení. Za současného stavu zde vzniká domnělé dodání (v členském státě zahájení přepravy zboží) a domnělé pořízení uvnitř Společenství (v členském státě ukončení přepravy zboží), po kterých následuje „domácí“ dodání v členském státě ukončení přepravy zboží, v němž musí být navíc dodavatel identifikován pro účely DPH. Aby bylo možné se tomuto vyhnout, měla by se tato plnění v případech, kdy probíhají mezi dvěma osobami povinnými k dani, za určitých podmínek považovat za vytvářející jediné dodání osvobozené od daně v členském státě zahájení přepravy a jediné pořízení uvnitř Společenství v členském státě ukončení přepravy.
- (7) Plněním v řetězci se označují po sobě následující dodání zboží, která jsou předmětem jediné přepravy uvnitř Společenství. Pohyb zboží uvnitř Společenství by zde měl být připsán pouze jednomu z těchto dodání a pouze toto dodání by mělo požívat osvobození od DPH stanoveného pro dodání zboží uvnitř Společenství. Ostatní dodání v řetězci by měla být zdaněna a mohou vyžadovat identifikaci dodavatele pro účely DPH v členském státě dodání. Aby se v jednotlivých členských státech zabránilo uplatňování rozdílných postupů, které mohou vést ke dvojímu zdanění, nebo naopak nezdanění, a aby se zvýšila právní jistota hospodářských subjektů, mělo by se zavést společné pravidlo, že po splnění určitých podmínek by měla být přeprava zboží přiřazena k jednomu dodání v řetězci plnění.

¹³ Závěry Rady ze dne 8. listopadu 2016 o zlepšení stávajících pravidel EU v oblasti DPH týkajících se přeshraničních plnění (dokument č. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 ze dne 9. listopadu 2016).

[(7a) S ohledem na navržený přechod ke konečnému systému DPH a vzhledem k tomu, že používání pravidel týkajících se seskupení pro účely DPH nemusí ekonomickým potřebám některých odvětví ekonomiky dostatečně vyhovovat, měly by mít členské státy možnost stanovit, že nezávislá seskupení osob, jejichž členové spolu sdílejí náklady, mohou být osvobozena od daně. Tím by byla zajištěna daňová neutralita ve vztahu k jejich příslušné ekonomické činnosti bez ohledu na jejich volbu týkající se podnikání či organizačního uspořádání. Členské státy by tak měly mít možnost za určitých podmínek, a aniž jsou dotčena stávající pravidla pro osvobození nezávislých seskupení osob od DPH, takovýto mechanismus sdílení nákladů povolit. Měla by však být stanovena ochranná doložka, která by uplatnění takového ustanovení vzhledem k jeho nepovinnému charakteru vyloučila v případě, že by pravděpodobně narušilo hospodářskou soutěž. Kromě toho by bylo přiměřené a vhodné, aby byla tato možnost omezena na osvobození poskytnutí služeb v rámci tohoto mechanismu sdílení nákladů nezávislými seskupeními osob a jeho členy usazenými na území členského státu, který této možnosti využívá. Toto omezení je zdůvodněno potřebou zajistit správné a jednoznačné uplatňování těchto pravidel dotčenými osobami povinnými k dani i správci daně a zabezpečit účinnost daňového dohledu vůči rizikům daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu. Rovněž je třeba podotknout, že by toto omezení zachovalo zdaňovací práva členských států, které se rozhodly této možnosti nevyužít. Jelikož za stávajících okolností nelze těchto cílů dosáhnout jinými stejně účinnými prostředky, jsou tato pravidla DPH pro mechanismy sdílení nákladů včetně výše uvedeného omezení přiměřená pro dosažení sledovaných cílů a nepřekračují rámec toho, co je pro dosažení těchto cílů nezbytné.]

- (8) Pokud jde o identifikační číslo pro DPH při osvobození dodání zboží v rámci obchodu uvnitř Společenství od daně, navrhuje se, aby hmotněprávní podmínkou pro uplatnění osvobození od daně, nikoli pouze požadavkem formálním, bylo vedle podmínky přepravy zboží mimo členský stát dodání také uvedení identifikačního čísla pro DPH pořizovatele zboží, které mu přidělil jiný členský stát, než je členský stát zahájení přepravy zboží, v systému výměny informací o DPH (VIES). Uvedení v systému VIES je dále nezbytné k tomu, aby byl členský stát ukončení přepravy informován o přítomnosti zboží na svém území, a je proto klíčovým prvkem v boji proti podvodům v Unii. Členské státy by proto měly zajistit, aby se osvobození neuplatnilo v případě, že dodavatel nesplní své povinnosti ohledně informací v systému VIES, ledaže jedná v dobré víře, tedy že může svým příslušným správcům daně zdůvodnit veškeré nedostatky v souhrnném hlášení, což by mohlo v daném okamžiku zahrnovat i poskytnutí správných údajů požadovaných v článku 264.
- (9) Jelikož cílů této směrnice – lepšího fungování pravidel DPH v kontextu přeshraničního mezipodnikového obchodu – nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské Unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

- (10) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech¹⁴ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (11) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) Vkládá se nový článek 17a, který zní:

„Článek 17a

1. Za dodání zboží za úplaty se nepovažuje situace, kdy osoba povinná k dani přemístí zboží, které je součástí obchodního majetku, do jiného členského státu v režimu konsignačního skladu.

¹⁴ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Pro účely tohoto článku se za režim konsignačního skladu považuje situace, kdy jsou splněny následující podmínky:
- a) zboží je odesláno nebo přepraveno osobou povinnou k dani nebo na její účet třetí osobou do jiného členského státu za účelem jeho dodání v tomto státě v pozdější fázi po ukončení přepravy jiné osobě povinné k dani, která je v souladu s existující dohodou mezi oběma osobami povinnými k dani oprávněna převzít vlastnické právo k tomuto zboží;
 - b) osoba povinná k dani, která odesílá nebo přepravuje zboží, nemá v členském státě, kam je zboží odesláno nebo přepraveno, sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu;
 - c) osoba povinná k dani, jíž je zboží určeno k dodání, je v členském státě, kam se zboží přepravuje nebo odesílá, identifikována pro účely DPH a její totožnost i identifikační číslo pro DPH přidělené tímto členským státem jsou v době zahájení odeslání nebo přepravy zboží známy osobě povinné k dani uvedené v písmeni b);
 - d) osoba povinná k dani, která zboží odesílá nebo přepravuje, zaznamená přemístění zboží do evidence podle čl. 243 odst. 3 a v souhrnném hlášení stanoveném v čl. 262 odst. 2 uvede totožnost osoby povinné k dani, která zboží pořizuje, spolu s identifikačním číslem pro DPH přiděleným této osobě členským státem, kam je zboží odesláno nebo přepraveno.
3. Jsou-li podmínky stanovené v odstavci 2 splněny, použijí se v okamžiku převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník na osobu povinnou k dani podle písmene c) uvedeného odstavce následující pravidla za podmínky, že k tomuto převodu dojde ve lhůtě uvedené v odstavci 4:

- a) má se za to, že osoba povinná k dani, která zboží odeslala nebo přepravila, ať už sama, nebo na svůj účet prostřednictvím třetí osoby, provedla v členském státě, odkud bylo zboží odesláno nebo přepraveno, dodání zboží v souladu s čl. 138 odst. 1;
 - b) má se za to, že osoba povinná k dani, již se zboží dodává, provedla v členském státě, kam bylo zboží odesláno nebo přepraveno, pořízení zboží uvnitř Společenství.
4. Jestliže do 12 měsíců od ukončení přepravy zboží v členském státě, kam bylo odesláno nebo přepraveno, není zboží dodáno osobě povinné k dani, již bylo určeno k dodání, jak je uvedena v odst. 2 písm. c) a v odstavci 6, přičemž nenastala žádná z okolností uvedených v odstavci 7, má se za to, že v den následující po uplynutí tohoto dvanáctiměsíčního období dochází k přemístění ve smyslu článku 17.
5. Má se za to, že k přemístění ve smyslu článku 17 nedochází, jsou-li splněny tyto podmínky:
- a) nebylo převedeno právo nakládat se zbožím a toto zboží je vráceno do členského státu, odkud bylo odesláno nebo přepraveno, ve lhůtě stanovené v odstavci 4 a
 - b) osoba povinná k dani, která zboží odeslala nebo přepravila, zaznamená jeho vrácení v evidenci stanovené v čl. 243 odst. 3.

6. Je-li ve lhůtě uvedené v odstavci 4 osoba povinná k dani uvedená v odst. 2 písm. c) nahrazena jinou osobou povinnou k dani, má se za to, že k přemístění ve smyslu článku 17 v okamžiku tohoto nahrazení nedochází, pokud:
- a) jsou splněny všechny ostatní příslušné podmínky podle odstavce 2 a
 - b) osoba povinná k dani uvedená v odst. 2 písm. b) zaznamená toto nahrazení v evidenci stanovené v čl. 243 odst. 3.
7. Jestliže během lhůty uvedené v odstavci 4 přestane být splněna kterákoli z podmínek vymezených v odstavcích 2 a 6, má se za to, že dochází k přemístění zboží podle článku 17 v okamžiku, kdy tato podmínka přestane být splněna.

Je-li zboží dodáno jiné osobě, než je osoba povinná k dani uvedená v odst. 2 písm. c) nebo v odstavci 6, má se za to, že podmínky vymezené v odstavcích 2 a 6 přestávají být splněny bezprostředně před tímto dodáním.

Je-li zboží přepraveno nebo odesláno do jiné země, než je členský stát, odkud bylo původně přesunuto, má se za to, že podmínky vymezené v odstavcích 2 a 6 přestávají být splněny bezprostředně předtím, než jsou přeprava nebo odeslání do jiné země zahájeny.

V případě zničení, ztráty či krádeže zboží se má za to, že podmínky vymezené v odstavcích 2 a 6 přestávají být splněny v den, kdy bylo zboží skutečně odstraněno či zničeno, nebo nelze-li tento den určit, v den, kdy bylo zjištěno, že je zboží zničeno nebo že chybí.“

2) Vkládá se nový článek 36a, který zní:

„Článek 36a

1. Je-li totéž zboží předmětem po sobě následujících dodání, přičemž je odesíláno nebo přepravováno z jednoho členského státu do jiného členského státu od prvního dodavatele přímo konečnému pořizovateli v řetězci, připíše se odeslání nebo přeprava pouze k dodání zprostředkujícímu subjektu.
2. Odchylně od odstavce 1 se odeslání nebo přeprava připíše pouze k dodání zboží zprostředkujícím subjektem, pokud tento dodavatel sdělil své identifikační číslo pro DPH, které mu vydal členský stát, odkud je zboží odesíláno nebo přepravováno.
3. Pro účely tohoto článku se „zprostředkujícím subjektem“ rozumí dodavatel v řetězci, který není prvním dodavatelem a který sám nebo na svůj účet prostřednictvím třetí osoby odesílá či přepravuje zboží.
4. Tento článek se nepoužije na situace, na něž se vztahuje článek 14a.“

[(3) Vkládá se nový článek 137a, který zní:]

„Článek 137a

1. Každý členský stát může osvobodit od daně služby, které svým členům poskytují nezávislá seskupení osob, jež uskutečňují činnost, která je osvobozená od daně nebo při níž nejsou osobami povinnými k dani, a které jsou přímo nezbytné k tomu, aby tito členové mohli vykonávat uvedenou činnost, vyžadují-li tato seskupení od svých členů výlučně náhradu přesně odpovídající jejich podílu na společných výdajích, za podmínky, že toto osvobození od daně není s to narušit hospodářskou soutěž.

2. Odstavec 1 se použije pouze na služby poskytnuté nezávislými seskupeními osob usazenými na území členského státu, který toto osvobození poskytuje svým členům usazeným na území téhož členského státu.“¹

4) V článku 138 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

- „1. Členské státy osvobodí od daně dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo jejich území, avšak uvnitř Společenství, prodávajícím nebo pořizovatelem nebo na účet jednoho z nich, jsou-li splněny následující podmínky:
 - a) zboží je dodáváno jiné osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, která jedná jako taková, v jiném členském státě, než je členský stát zahájení odeslání nebo přepravy zboží;
 - b) osoba povinná k dani nebo právnická osoba nepovinná k dani, pro niž se dodání uskutečňuje, je identifikována pro účely DPH v jiném členském státě, než je členský stát zahájení odeslání nebo přepravy zboží, a toto identifikační číslo pro DPH sdělila dodavateli.
- 1a. Osvobození stanovené v odstavci 1 se neuplatní, pokud dodavatel nesplnil povinnost podle článků 262 a 263 podat souhrnné hlášení nebo pokud jím podané souhrnné hlášení neobsahuje v souvislosti s tímto dodáním správné údaje, jak požaduje článek 264, ledaže dodavatel může příslušným orgánům k jejich spokojenosti nedostatky řádně zdůvodnit.“

5) V článku 243 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. Každá osoba povinná k dani, která přemísťuje zboží v režimu konsignačního skladu uvedeném v článku 17a, vede evidenci, jež správcům daně umožňuje ověřit správné uplatňování uvedeného článku.

Každá osoba povinná k dani, které je dodáváno zboží v režimu konsignačního skladu uvedeném v článku 17a, vede evidenci tohoto zboží.“

6) Článek 262 se nahrazuje tímto:

„Článek 262

1. Každá osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH podává souhrnné hlášení, ve kterém uvede tyto údaje:
 - a) pořizovatele identifikované pro účely DPH, kterým dodala zboží za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. c);
 - b) osoby identifikované pro účely DPH, kterým dodala zboží v rámci pořízení zboží uvnitř Společenství podle článku 42;
 - c) osoby povinné k dani i právnické osoby nepovinné k dani identifikované pro účely DPH, kterým poskytla služby jiné než služby, které jsou v členském státě, v němž je plnění zdanitelné, osvobozeny od DPH a u nichž je podle článku 196 povinen odvést daň příjemce služby.

2. Kromě informací uvedených v odstavci 1 podává každá osoba povinná k dani informaci o identifikačním čísle pro DPH osob povinných k dani, jimž je určeno zboží, jež se odesílá nebo přepravuje v režimu konsignačního skladu v souladu s podmínkami stanovenými v článku 17a, a o veškerých změnách v podaných informacích.“

7) [...]

8) [...]

9) Články 403 a 404 se zrušují.

Článek 2

1. Členské státy do 31. prosince 2019 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy od 1. ledna 2020.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

NÁVRH

PROVÁDĚCÍHO NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o některá osvobození od daně pro plnění uvnitř Společenství

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty¹⁵, a zejména na článek 397 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve svém akčním plánu v oblasti DPH¹⁶ oznámila Komise svůj záměr předložit návrh na zavedení konečného systému daně z přidané hodnoty (DPH) pro přeshraniční mezipodnikový obchod mezi členskými státy. Rada ve svých závěrech ze dne 8. listopadu 2016¹⁷ vyzvala Komisi, aby zatím navrhla určitá zlepšení unijních pravidel DPH pro přeshraniční plnění, mimo jiné pro účely osvobození plnění uvnitř Společenství od daně.
- (2) Směrnice 2006/112/ES stanoví řadu podmínek pro osvobození dodání zboží od DPH v souvislosti s určitými plněními uvnitř Společenství. Jednou z těchto podmínek je, že zboží musí být přepraveno nebo odesláno z jednoho členského státu do jiného.

¹⁵ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

¹⁶ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o akčním plánu v oblasti DPH – Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí (COM(2016) 148 final ze dne 7. dubna 2016).

¹⁷ Závěry Rady ze dne 8. listopadu 2016 o zlepšení stávajících pravidel EU v oblasti DPH týkajících se přeshraničních plnění (dokument č. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 ze dne 9. listopadu 2016).

- (3) Rozdílný přístup členských států při uplatňování těchto osvobození u přeshraničních plnění však přináší problémy a právní nejistotu pro podniky. To je v rozporu s cílem posílení obchodu uvnitř Unie a zrušení daňových hranic. Proto je důležité specifikovat a harmonizovat podmínky, za nichž lze osvobození od daně uplatnit.
- (4) Jelikož přeshraniční podvody s DPH jsou primárně spojeny s osvobozením dodání zboží uvnitř Společenství, je nutné specifikovat okolnosti, za kterých lze zboží pokládat za přepravené nebo odeslané z území členského státu dodání.
- (5) S cílem poskytnout praktické řešení pro podniky a rovněž záruky pro správce daně se v prováděcím nařízení (EU) č. 282/2011¹⁸ zavádějí dvě vyvratitelné domněnky.
- (6) Zjednodušení režimu konsignačního skladu by mělo být doprovázeno náležitými evidenčními povinnostmi v zájmu zajištění jeho správného uplatňování.
- (7) Prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

¹⁸ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

Článek 1

V kapitole VIII prováděcího nařízení (EU) č. 282/2011 se vkládá nový ODDÍL 2a, který zní:

„ODDÍL 2a

Osvobození od daně pro plnění uvnitř Společenství

(Články 138 až 142 směrnice 2006/112/ES)

Článek 45a

1. Pro účely uplatňování osvobození od daně stanoveného v článku 138 směrnice 2006/112/ES se má za to, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno z členského státu do místa určení mimo jeho území, avšak uvnitř Společenství, v jednom z těchto případů:
 - a) prodávající uvede, že zboží bylo přepraveno nebo odesláno jím nebo na jeho účet třetí osobou, a má alespoň dva důkazy o prodávajícím a pořizovateli uvedené v odst. 3 písm. a), které si neprotiřečí a které jsou vydány dvěma vzájemně nezávislými stranami, nebo jeden z důkazů o prodávajícím a pořizovateli uvedených v odst. 3 písm. a) v kombinaci s jedním z důkazů o prodávajícím a pořizovateli uvedených v odst. 3 písm. b), který důkazu uvedenému v odst. 3 písm. a) neprotiřečí, jež potvrzují přepravu nebo odeslání a jež jsou vydány dvěma vzájemně nezávislými stranami;

- b) prodávající má:
- i) písemné potvrzení od pořizovatele zboží, v němž je uvedeno, že zboží bylo přepraveno nebo odesláno jím nebo na jeho účet třetí osobou, s uvedením členského státu určení zboží. Tento doklad obsahuje datum vystavení, jméno a adresu pořizovatele, množství a druh zboží, datum a místo ukončení přepravy zboží a v případě dodání dopravního prostředku jeho identifikační číslo, totožnost fyzické osoby přijímající zboží za pořizovatele;
 - ii) alespoň dva důkazy o prodávajícím a pořizovateli uvedené v odst. 3 písm. a), které si neprotiřečí a které jsou vydány dvěma vzájemně nezávislými stranami, nebo jeden z důkazů o prodávajícím a pořizovateli uvedených v odst. 3 písm. a) v kombinaci s jedním z důkazů o prodávajícím a pořizovateli uvedených v odst. 3 písm. b), který důkazu uvedenému v odst. 3 písm. a) neprotiřečí, jež potvrzují přepravu nebo odeslání a jež jsou vydány dvěma vzájemně nezávislými stranami.

Pořizovatel zboží musí prodávajícímu poskytnout písemné prohlášení uvedené v písm. b) bodě i) nejpozději desátý den měsíce následujícího po dodání.

2. Správce daně může domněnku podle odstavce 1 vyvrátit.
3. Pro účely odstavce 1 se jako doklad o přepravě nebo odeslání uznávají:

- a) dokumenty týkající se přepravy nebo odeslání zboží, jako je podepsaný doklad nebo nákladní list CMR, náložný list, faktura za leteckou přepravu, faktura od dopravce zboží;
- b) jiné dokumenty:
 - i) pojistka vztahující se na přepravu nebo odeslání zboží nebo bankovní doklady prokazující úhradu za přepravu nebo odeslání zboží;
 - ii) úřední dokumenty vydané orgánem veřejné moci, například notářem, potvrzující ukončení přepravy zboží v členském státě určení;
 - iii) potvrzení skladovatele v členském státě určení o převzetí zboží potvrzující skladování zboží v tomto členském státě.

KAPITOLA X

POVINNOSTI OSOB POVINNÝCH K DANI A NĚKTERÝCH OSOB NEPOVINNÝCH K DANI

(HLAVA XI SMĚRNICE 2006/112/ES)

„ODDÍL 1a

Obecné povinnosti

(Články 242 až 243)

Článek 54a

1. Evidence uvedená v čl. 243 odst. 3 směrnice 2006/112/ES, kterou vede každá osoba povinná k dani, jež přemístí zboží v režimu konsignačního skladu, obsahuje tyto informace:
 - a) členský stát, z něhož bylo zboží odesláno nebo přepraveno, a datum odeslání nebo přepravy zboží;

- b) identifikační číslo pro DPH osoby povinné k dani, jíž je zboží určeno, vydané členským státem, kam je zboží odesláno nebo přepraveno;
 - c) členský stát, kam je zboží odesláno nebo přepraveno, identifikační číslo pro DPH skladovatele, adresu skladu, kde je zboží po ukončení přepravy skladováno, a datum, kdy je zboží do skladu dopraveno;
 - d) hodnotu, popis a množství zboží, jež bylo do skladu dopraveno;
 - e) identifikační číslo pro DPH osoby povinné k dani nahrazující za podmínek uvedených v čl. 17a odst. 6 směrnice 2006/112/ES osobu uvedenou v písmeni b);
 - f) základ daně, popis a množství dodaného zboží a datum, kdy došlo k dodání zboží podle čl. 17a odst. 3 písm. a) směrnice 2006/112/ES, a identifikační číslo pro DPH kupujícího;
 - h) základ daně, popis a množství zboží, a datum, kdy nastala kterákoli z podmínek spolu s příslušným důvodem podle čl. 17a odst. 7 směrnice 2006/112/ES;
 - i) hodnotu, popis a množství vráceného zboží a datum vrácení zboží podle čl. 17a odst. 5 směrnice 2006/112/ES.
2. Evidence uvedená v čl. 243 odst. 3 směrnice 2006/112/ES, kterou vede každá osoba povinná k dani, jíž je zboží dodáno v režimu konsignačního skladu, obsahuje tyto informace:
- a) identifikační číslo pro DPH osoby povinné k dani, jež zboží v režimu konsignačního skladu přemístí;

- b) popis a množství zboží jí určeného;
- c) datum, kdy je jí určené zboží do skladu dopraveno;
- d) základ daně, popis a množství jí dodaného zboží a datum, kdy došlo k pořízení zboží uvnitř Společenství podle čl. 17a odst. 3 písm. b) směrnice 2006/112/ES;
- e) popis a množství zboží a datum, kdy toto zboží na příkaz osoby uvedené v písmeni a) sklad opustilo;
- f) popis a množství zničeného nebo chybějícího zboží a datum zničení, ztráty či krádeže zboží do skladu dříve dopraveného nebo datum, kdy bylo zjištěno, že je toto zboží zničeno nebo že chybí.

Je-li zboží přepraveno nebo odesláno v režimu konsignačního skladu skladovateli jinému, než je osoba povinná k dani, jíž je zboží určeno k dodání, evidence této osoby povinné k dani nemusí obsahovat informace uvedené v písmenech c), e) a f).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 1. ledna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Bruselu dne

Za Radu

předseda *nebo* předsedkyně

NÁVRH

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o výměnu informací pro účely kontroly
správného uplatňování režimu konsignačního skladu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹⁹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²⁰,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

¹⁹ Úř. věst. C, , s. .

²⁰ Úř. věst. C, , s. .

- (1) K zajištění toho, aby bylo možné ve směrnici 2006/112/ES zavedené zjednodušení týkající se režimu konsignačního skladu řádně kontrolovat, je nutné, aby měly relevantní příslušné orgány členských států automatizovaný přístup k údajům shromážděným od osoby povinné k dani ohledně těchto plnění.
- (2) Vzhledem k tomu, že jsou ustanovení tohoto nařízení důsledkem změn zavedených směrnicí Rady [...] ²¹/EU, mělo by se toto nařízení použít ode dne použitelnosti uvedených změn.
- (3) Nařízení (EU) č. 904/2010 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 904/2010 se mění takto:

1) V článku 21 se odstavec 2 mění takto:

a) písm. c) se nahrazuje tímto:

„c) identifikační čísla pro účely DPH osob, které dodaly zboží a poskytly služby uvedené v písmenu b), a identifikační čísla pro účely DPH osob, které podaly informace v souladu s čl. 262 odst. 2 směrnice 2006/112/ES o osobách majících identifikační číslo pro účely DPH uvedené v písmenu a);“

²¹ Směrnice Rady [...] /EU ze dne [...], kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o harmonizaci a zjednodušení určitých pravidel v systému daně z přidané hodnoty, a která zavádí konečný systém zdanění obchodu mezi členskými státy (Úř. věst. L [...]).

b) v písmenu e) se úvodní text nahrazuje tímto:

„e) celková hodnota dodání zboží a poskytnutí služeb uvedených v písmenu b) od každé osoby uvedené v písmenu c) každé osobě mající identifikační číslo pro účely DPH přidělené jiným členským státem a v případě každé osoby, která podala informace v souladu s čl. 262 odst. 2 směrnice 2006/112/ES, její identifikační číslo pro účely DPH a informace, které podala o každé osobě mající identifikační číslo pro účely DPH přidělené jiným členským státem, a to za těchto podmínek:“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 1. ledna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Bruselu dne

Za Radu

předseda nebo předsedkyně
